

B. BESKRYWINGSPUNTE

1. SINODALE BYDRAES (Ring van Waterberg)

1.1 BESKRYWINGSPUNT

1.1.1 Die sinode besluit om weg te doen met die onderskeiding tussen nie-gemeentelike spesiale bydraes en gemeentelike spesiale bydraes in die formule vir die berekening van sinodale bydraes sodat beide aftrekbaar sal wees van sinodale bydraes."

1.1.2 Die sinode besluit om in die formule vir die berekening van sinodale bydraes voorsiening te maak vir groeiende gemeentes waar meerdere bediening weens die groei in lidmaattal noodsaaklik word.

1.2 MOTIVERING

Geen motivering is aangeheg nie.

2. FUNKSIONERING VAN RINGE (Ring van Pretoria-Noord)

2.1 BESKRYWINGSPUNT

2.1.1 Die Sinode besluit om tot by die volgende sinodesitting aktief aan die afwenteling van werksaamhede en leierskap na ringe te werk en om ook te werk aan die opbou van 'n sisteem waarvolgens die sinode sterk fokus op die bemagtiging van die ringe.

2.1.2 Die sinode gee opdrag aan die SDR om leiding te neem met die volgende proses as riglyn:

2.1.2.1 Die nuutverkose SDR evalueer in 'n gefasiliteerde werkswinkel die werksaamhede van die sinode aan hand van die volgende riglyne.

*1. Die ring word deur die sinode erken as die primêre ruimte waarbinne gemeentes binne die presbiteriale kerkregering verantwoordbaar is. Binne die ringsisteem moet die saamdink oor teologiese sake, die profetiese stem in die gemeenskap en toesig oor die versorging en begeleiding van ampsdraers tot sy reg kom.

*2. Die sinode aanvaar dat die huidige werksaamhede van die sinode en toedeling van bronne uit gemeentes daartoe kon lei dat ringe in teologiese en profetiese werksaamhede nie tot hulle reg kom nie.

*3. Die belangrikste fokus van die sinode is om 'n sisteem van ringe te koördineer waar met maksimum deelname van gemeentes die kollektiewe gesprek oor kofessionele en teologiese sake sowel as die profetiese roeping in die gemeenskap kan geskied.

*4. Die sinode aanvaar die roeping om op versoek van ringe of per besluit van 'n sinode die volgende sake te hanteer:

*4.1 Gesamentlike werksaamhede wat nie slegs tot ringe beperk is nie byvoorbeeld teologiese opleiding, uitreikprojekte wat oor die hele sinodale gebied strek en studente bediening.

*4.2 Gesprekke met provinsiale owerhede. Gesprekke met die provinsiale owerheid moet deur die betrokke ringe gekoördineer word.

*4.3 Verantwoordelikhede soos kerkordelik aan die sinode opgedra.

*4.4 Koördinering van effektiewe sisteem van rings- en Algemene Sinodale werksaamhede.

*4.5 Die daarstel van ad hoc-werkgroepe om op versoek van ringe spesialiste in die sinode saam te groepeer wat as bronne vir die gesprekke en werksaamhede van die ringe kan funksioneer.

*4.6 Daarstel van administratiewe steunstelsel vir die funksionering van ringe.

*5. Die sinode aanvaar dat daar sterk klem geplaas moet word op die soek na samewerking met die breëre liggaam van Christus by projekte en werksaamhede wat in die breëre gemeenskap geloods word.

2.1.2.2 Die evaluering van die SDR moet deur die werkgroep van die sinode wat daarvoor aangewys is met ringe deurgepraat word met spesifieke aandag aan die volgende sake:

*1. Die kapasiteit wat binne die ringe ontwikkel moet word om die werksaamhede van die ringe effektief te laat verloop.

*2. Die ondersteuning wat vanaf die sinodale struktuur benodig word om die werksaamhede van die ringe effektief te laat verloop.

*3. Die moontlike herstrukturering van ringe om geografiese en kategoriale behoeftes aan die orde te bring.

*4. Die werkgroep kan met die goedkeuring van die betrokke ringskommissies ringe saam groepeer vir gesprekvoering en onderhandeling.

*5. Die ontwikkeling en bemagtiging van leiers om in die koördinering van die ringsisteem leiding te neem.

2.1.2.3 Die SDR kry afhandelingsbevoegdheid om die onderhandeling oor werksterreine, herstrukturering van ringe, die skep van kapasiteit en die koördinering van die sisteem te formaliseer en aan die eersvolgende sinode verslag te lewer.

2.2 MOTIVERING

2.2.1 Algemene opmerkings

Om vandag oor verdere herstrukturering te praat as daar soveel dwingende en dringende sake is wat die energie en roeping van die kerk in sy gemeentes verg, is waarskynlik moeilik verdedigbaar! Die enigste manier waarop die Ring van Pretoria-Noord dit regverdig om die sinode met die beskrywingspunt te nader is omdat ons oortuig is dat ons huidige werkswyses ons effektiewe funksionering terughou. Ons versoek dus die sinode om prinsipiële saam met ons oor die rol van die verskillende vlakke in ons presbiteriale kerkregering te dink.

2.2.2 Wat maak ons bekommerd?

2.2.2.1 'n Tyd van openheid en deelname!

Ons dink nie iemand hoef oortuig te word dat ons in 'n tyd leef waar openheid en vryheid van denke deel van ons alledaagse bestaan geword het nie. Hierdie situasie maak ons nie bekommerd nie, maar wel die feit dat ons struktuur nie gerat is om hierdie geleenthede te benut nie. In ons wêreld waar verandering onsamehangend plaasvind (diskontinue verandering) is groot strukture nie effektief om diverse menings betrokke te kry nie. Ons moet vinniger en makliker oor die teologiese vrae van ons dag in 'n omgewing waar verhoudings en effektiewe deelname moontlik is, kan funksioneer.

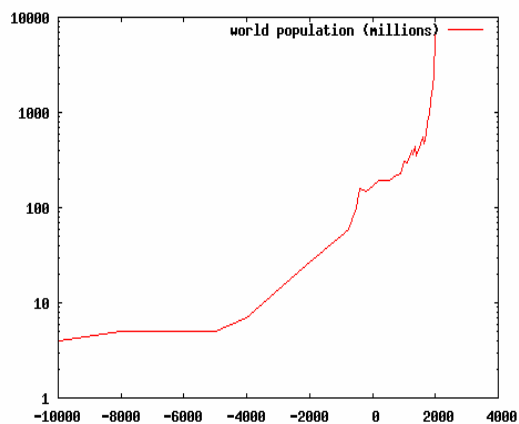
Dit is ook nie ons wat vir die eerste keer die saak raaksien nie. Reeds vanaf 2001 is daar deurgaans in die verslae oor die Noordelike Sinode se herstrukturering besluite geneem wat ons moet help om 'n meer vaartbelynde sisteem te skep. Veral die beter funksionering van ringe het hier 'n sterk rol gespeel. Tot dusver kon ons egter na ons mening dit nie regkry dat ons ringe meer effektief inspraak kry in die gesprekoëring oor die teologie van ons dag nie.

Aantekening: Die invloed van die post-modernisme op ons samelewing en die maniere waarop ons besluite neem.

Dit is soms goed om vir 'n oomblik stil te staan by statistieke! Die vermeerdering romdom die wêreldbevolking is verbysterende leesstof:

Bevolking	1 miljard	2 miljard	3 miljard	4 miljard	5 miljard	6 miljard	7 miljard
Jaar	1804	1927	1961	1974	1987	1999	2011
Jare na volgende miljard	123	34	13	13	12	12	13

Die grafiek vir die vermeerdering van die wêreldbevolking toon 'n amper vertikale profiel vanaf die 1960's

Bron: Wikipedia – World Population 25/03/2008 07:01 AM

Hierdie is bloot interessante statistiek totdat ons die implikasie vir kennisvermeerdering wat met sulke radikale bevolkingsgroeie gepaard gaan, verreken. Die omgewing waarbinne ons kerk is - al is ons getallegewys redelik stabiel - word gekenmerk deur 'n aanhoudend groeiende diversiteit van standpunte wat deels as gevolg van globalisering en die toegang tot inligting via die internet deel van ons denkwyses geword het. Hierdie diversiteit lei tot diskontinue verandering in ons omgewing en maak dit dringend nodig om werkwyses te skep waar die diversiteit in deelnemende gesprekke verwoord kan word.

In sy boek Nuwe drome vir nuwe werklikhede: Geloofsgemeenskappe in pas met 'n postmoderne wêreld (Lux Verbi, 2007. p. 21-23) som Nelus Niemandt die post-modernisme en die implikasies vir die kerk en die bedryf van teologie soos volg op:

Postbeheer: Eerder gerig op bewaring, samewerking en verdraagsaamheid. Kerk: Groter gemak met chaos, minder beheer; verdra baie ter wille van beter samewerking. Baie meer selfstandigheid word geduld – by lidmate en gemeentes.

Postmeganisties: Verloor die absolute vertroue in masjinerie. Fokus op ekosisteme en sien die samelewing as 'n lewende organisme wat deur verhoudings bepaal word. Selfs die hele aarde word as een groot lewende sisteem gesien. Einstein se insigte oorheers. Kerk: Sien die kerk (weer) baie meer as 'n lewende organisme wat gedryf word deur verhoudings. Kyk eerder na die soort voeding en konteks wat kerke as lewende organisme laat gedy.

Postanalities: Klem op sisteemdenke en holistiese benadering tot komplekse probleme. Verstaan sake uit die emosionele ervaring wat mense daarvan het. Dit gaan oor oorleef. Bybel: Verstaan die Bybel in groter konteks en soek na groter verbande. Die teksvers word eerder verstaan in verhouding tot die periodes, die hele geskrif en die hele kanon. Klem op 'n mens se hele bestaan en dus ook emosies en ervaring. Kyk holisties na geloof en mense.

Postobjektief: Werk baie meer met intersubjektiviteit en heg waarde aan die verskillende beskrywings van 'n saak weens die verwantskap wat daar met 'n saak ontstaan. Waarheid is kollektief en kontekstueel. 'n Saak kan uit verskillende oogpunte bekyk word. Die natuur kan nie bloot as objekte beskou word nie. – die realiteit is groter en meer omvattend. Bybel: Die teks lees die mens en uit die gesprek met die teks groei 'n nuwe verhouding en nuwe verwantskappe. Is gemaklik om te erken dat baie dinge nie verstaan word nie en beklemtoon eerder die miserie van God.

Postnormaal: Die lewe en die wêreld word diep geraak deur chaos en onvoorspelbare gebeurtenisse. Fontowicz en Ravetz praat van postnormale wetenskap wat gekenmerk word deur dialoog, die erkenning van onsekerheid en die wettigheid van 'n verskeidenheid van perspektiewe op een saak. Godsdienste: Soek na die waarde van insigte relatief tot ander insigte. Teologie is die produk van die dialoog en insette deur gespesialiseerde teoloë maar ook doodgewone lidmate en ander dissiplines.

Postorganisasie: Groot klem op netwerke en alliansies en doen afstand van beheer. Plat strukture en min waarde een status en hiërargie. Werk graag in spanne waar rolle maklik wissel en verskillende lede op verskillende tye kan lei. Kerk: Die kerk is 'n liggaam en verhoudings is belangrik. Werk met kleingroepe en netwerke. Het baiekeer nie veel erg aan programme en organisasie nie en stuur weg van strukture wat gesag het.

Gemeenskap: Nuwe waarde aan groepe in gemeenskap en gropeidentiteit. Klem op verhoudings teenoor ander mense. Kerk: Klem op gemeenskap van gelowiges en die gemeenskaplike uitdrukking van geloof.

Integreer/Konvergensie: Klem op inklusiewe en gemeenskaplike respek en waardering vir ander se standpunte. Soek na eenheid ongeag leersverskille. Inklusief: Werk eerder met ooreenkomste wat daar tussen gelowiges bestaan. Ekumene is belangrik

Postverbruikers: Ware rentmeesterskap, want 'n mens is meer as wat jy besit. Kerk: Baie krities teenoor verbruikersmentaliteit, met klem op sosiale verantwoordelikheid en omgewingsbewaring. Godsdienste het met die wêreld om jou te doen.

Binne die beskrywing soos hierbo weergegee sal ons krities moet vra of die huidige klem op die sinode as primêre ruimte vir teologiese gesprekke en kollektiewe aksies die mees effektiewe is. Die ring van Pretoria Noord se mening is dat ons dringend 'n herwaarderung vir die rol en ruimte van die ring moet kry.

2.2.2.2 Die gebrek aan effektiewe deelname skeep wantroue

Ons sien in die afgelope paar jare baie wantroue in die sinodale sisteme. Ons leiers presteer na ons mening baie goed in hulle pogings om verhoudings te bou en prosesse te bestuur. Ons omgewing het egter so verander dat die vlak waarop ons deelname plaasvind en besluite neem, te ver van die gemeentes verwyder is. Interessante sake waaroor daar spanning ontstaan het, was kerkhereniging, die hantering van gay lidmate, vraagstukke oor die belydenis oor Christus en Sy werk en die teologiese opleiding. Dit sal totaal onbillik wees as ons beweer dat die sinodale strukture nie in die hantering van die vraagstukke baie moeite gedoen het nie. Daar is regtig gepoog om geleenthede te skeep waar daar in sinodale verband saamgepraat kon word oor sake soos kerkhereniging, die gay vraagstuk en ander

teologiese vrae. Die prosesse waar ons dit hanteer het was egter waarskynlik te ver van die gemeentes verwyder en die vergaderings waar dit bespreek is te groot vir werklike omvattende deelname. As ons nie geleentheid vir mense gaan skep om aktief en nie net luisterend betrokke te wees nie, gaan die wantroue in die sisteem al hoe groter word.

Aantekening: : *Die Algemene Sinode se sisteem kan vir ons hier as 'n tydige voorbeeld dien. Daar was in die aanloop tot die Algemene Sinode van 2007 baie sterk aandrag op 'n herformulering van artikel 42 wat die werk van die Algemene Sinode omskryf. Die agtergrond was deels 'n uitgesproke wantroue van sommige die sinodale streke dat die bestaande werkswyse te veel "mag" aan die Algemene Sinodale sisteem gee en dat dit te vêr van sinodale streke, maar veral gemeentes verwyder is. Die aandrag op "direkte" inspraak van gemeentes by besluite het deurgaans in die argumentering sterk na vore gekom.*

2.2.2.3 Beter groot vergaderings is nie alleen die oplossing nie!

Dwarsdeur die sinodale sisteem is daar die afgelope paar jare gepoog om groter vergaderings op wyses te hou waar daar meer klem op groepsprosesse is sodat deelname van meer mense in die proses bereik kon word. Die prosesse het sonder twyfel volgens ons die inrigting van die vergaderings meer sinvol gemaak. Vir dit wat ons by die sinode saam met mekaar moet doen, is dit 'n beter pad as die ou pad! Maar by 'n sinode word mense steeds saam gegroep sonder dat hulle spontane verhoudings met mekaar het en sonder dat hulle mekaar se konteks ken. Binne sogenaamde "groot sisteem" vergaderings kan geen proses die spontaneïteit tussen mense skep wat in die "klein sisteem" natuurlik kom nie. Die doel van die "groot sisteem" is om breë rigting aan te dui terwyl die kleiner sisteme benut moet word om gesprekke te stimuleer en al die perspektiewe oor 'n sekere saak (in ons geval teologie) op die tafel te kry. (Vgl die uittreksels hieronder uit beredenering van Taakspan: Strategie en Stelsels van Algemene Sinode 2004 oor die sisteem en die noodsaaklikheid van die kleiner eenhede in die sisteem.) As ons in ons situasie dus nie die ringe meer effektief kan laat funksioneer in die gesprekke rondom die teologiese vrae van ons dag nie, gaan die frustrasie dat mense beleef dat hulle nie spontaan en sinvol aan teologiese gesprekke kan deelneem nie, voortduur.

Aantekening:

2.3 ALGEMENE SINODE 2004

2.3.1 Die rol van die Algemene Sinode

1. *Die Taakspan het uitvoerig nagedink oor die rol en taak van die Algemene Sinode. Dit bly een van die belangrikste sake wat die beplanning vorentoe wesenlik raak. Maar die beskrywing van die rol van die Algemene Sinode is ook baie meer ingewikkeld as wat die meeste mense besef. Daarom het die Taakspan besluit om nie net maklike antwoorde te gee om so die status quo net te handhaaf nie.*

2.6 *Die Algemene Sinode moet dus in die verband lei rondom "beleid" en netwerke ontwikkel – veral via die streeksinodes – en bestuur wat die dienste tot op grondvlak kan lewer.*

2.7 *Ons beklemtoon ook dat die Algemene Sinode se funksie in dié verband veral is om saam Bybelsteologies onderskeidend te dink.*

2.8 *En net soos alle meerdere verbande, sal ook die Algemene Sinode se werk op die beter funksionering van gemeentes in terme van ons roepingsverstaan gemik moet wees, veral deur die netwerke van sinodale streke.*

2.9 *Ons sal ook moet rekening hou met die feit dat die gaping tussen Algemene Sinode en sinodes frustrerend is, onder andere weens die verkleinde afvaardiging. Ons het daarom 'n netwerk nodig wat die opvolg ná die denkwildige van die Algemene Sinode kan uitvoer en saamgestel is uit kundiges en sinodale veranderingsagente.*

2.2.2.4 Plaaslike leiding en koördinerings word onderspeel

Ons hoor dikwels (nie by die sinodale leierskap nie!) dat daar op sogenaamde "plaaslike" vlak 'n gebrek aan leierskap is. Ons trek met die woorde 'n streep deur onbeskryflike gawes van leraars en ouderlinge en diakens in die kleiner sisteem. Ons sisteem is egter so gerat dat ons in die hantering van teologie en vraagstukke van ons dag nie eerstens soek na die rol van die leiers in die kleiner sisteem nie. Die Algemene Sinodale Kommissie (ASM) en die Sinodale Diensraad (SDR) is in ons sisteem die ruimte waar nuwe sake in die tye tussen sinodesittings aan die orde kom, bespreek word en rigting aan die sisteem gegee word. Ons sien dit bloot prakties dat die ASM "opdragte" gee of samewerking vra van die sinodale strukture om iets wat hulle bespreek het verder te voer. In die presbiteriale kerkregeringstelsel behoort dit, alhoewel nie eksklusief nie, andersom te werk. Die groot struktuur vergaderings se strukture moet die prosesse en projekte koördineer en bestuur wat uit die klein sisteem vergaderings genereer is. Die groter sisteem moet in die hantering van enige nuwe saak of teologie by die vraag oor hoe die kleiner sisteem die proses kan bepaal, begin. 'n Wantroue in die gawes en vermoë van leiers in die kleiner sisteem, of 'n gebrek aan die ontwikkeling en kweek van leierskap in die klein sisteem, lei onwillekeurig tot die konsentring van leierskap en besluite in die groot sisteem.

Aantekening: Kantopmerkings oor leierskap en die ontwikkeling van leierskap in kleiner eenhede: Oor leierskap is daar al meer as een proefskrif en blitsverkoper geskryf! Ons wil dit nie in ons stuk probeer nadoen nie. Ons dink egter dit sal goed wees om onself weer te herinner aan fururiste se idees oor hoe leierskap in 'n nuwe werelg gaan en moet funksioneer. Vir die doel maak ons 'n paar uittreksels uit Tom Peters se boek *Re-Imagine* Dorling Kindersley, 2003. p 320 – 342.

Premise: A Leaders Limits

Leaders create opportunities

Leaders say "I don't know"

Leaders are rarely the best performers

Leaders are talent developers

Leaders are visionaries

Profile: The dance of Leadership

Leaders thrive on paradox

Leaders love the mess

Leaders do and re-do

Leaders convey an grand design.

People: A relationship to talent

Leaders are talent fanatics

Leaders nurture other leaders

Leaders engender trust.

Leaders are relationship mavens

Leaders are networking fiends

Leaders connect

Leaders do stuff that matters.

Sometimes I think that al "leadership literature" stinks – including much of the stuff I've written. Too much of the focus is on tactics and motivation (and frankly manipulation) All of that misses the point: Leaderskip for what? Leaders lead because they want some particulat thing done. They want to do stuff that matters.

Miskien is dit rondom leierskap nodig dat ons die betekeniswaarde van die term leierskap verander. Tradisioneel is dit as die persoon gesien wat voor loop en die rigting aandui waar ander kan volg. In ons veranderende wêreld is die leierskap eerder - om die bekende beeld te gebruik - om 'n dirigent te wees. Die probleem met leierskap in die ringe is nie dat daar nie leiers is nie maar dat die huidige sisteem die sinvolheid van die kleiner eenhede in netwerke ondermyn. Ons sal heel prakties die "leierskapfunksies" wat tans by sinodale leierskap tuishoor moet revalueer en saam 'n sisteem ontdek wat 'n baie groter rol aan persone in ringe gee om die netwerk te bestuur en te energieer. Ons wil as ring hiermee glad nie sinodale leierskap kritiseer of afbreek nie, maar wel pleit dat ons in ons definisie en praktyk van leierskap die veranderende situasies en behoefte van kleiner sisteme tot groter inspraak, in ag neem.

2.2.3 Hoe sien ons die huidige situasie in die Noordelike sinode?

Ons dink dat ons in die Noordelike sinode vanaf 1999 op 'n wonderlike pad van herdink oor die presbiteriale werkswyse geloop het, maar dat die pad enduit geloop moet word. Ons kan dit vier dat die "sinodokratiese" (outokratiese sinodale strukture) werkswyse uit ons sisteem verdwyn het. Die sinode bestaan nie ter wille van homself nie, maar ter wille van die bediening in gemeentes. Die kopskuiwe dat die sinodale struktuur en sinodesitting nie gedryf word deur beheer en kontrole nie, maar deur waardes wat lei tot koördinerings is reeds suksesvol gemaak.

In 2003 het daar in die verslag van die taakgroep wat met die herstrukturering gewerk het die volgende woorde gestaan:

Aantekening: : Wat wil ons (met die herstrukturering) regkry?

Ons wil

* Deel wees van die NG Kerk en ons bydrae lewer in die uitlewing van sy roepingsverklaring.

* Gemeentes en ringe ondersteun sodat hulle volgens die beste van hulle potensiaal kan funksioneer.

* Ons eie verklaring soos in 2001 aangeneem en in 2003 uitgebrei, werklikheid laat word

* Hoop bring en 'n verskil maak.

Op meeste van hierdie gebiede het ons die afgelope paar jaar goed gevorder. Die funksionering van die ringe in terme van werklike inspraak in die teologie en as primêre ondersteuningsbasis vir gemeentewees het egter nog nie so goed gevorder nie. Deurgaans was daar in die herstrukturering van die Noordelike sinode sterk klem dat ons die rol van ringe in ons funksionering moet erken en moet ontwikkel. Ons dink

nie dat die gebrek aan vordering in die funksionering aan die onwilligheid van die leiers of die vasklou van die sinodale sisteem aan mag te wyte is nie. Dit is waarskynlik bloot 'n gebrek in die aanvanklike proses van herstrukturering dat die proses oor hoe die ringe se funksionering ontwikkel gaan word nie genoegsaam verreken en beskryf is nie.

2.2.4 Hoe dink ons moet 'n presbiteriale sisteem in ons konteks lyk?

Met die agtergrond van verskeie herstruktureringprosesse binne die groot sisteem en gesprekke oor die funksionering van ons viervlakkige sisteem dink ons soos volg oor die funksies van elke deel van ons verband:

Aantekening: : Hierdie is ons idee oor hoe dit in 'n ideale omgewing behoort te funksioneer. Om hierby uit te kom beteken nie dat ons bloot besluite hieroor neem nie, maar ernstig met mekaar is oor die proses om die beginsel dat ons in die presbiteriale kerkregering so naby as moontlik aan gemeentes funksioneer en dat leiers en strukture nie hiërargies oor meer goddelike wysheid beskik nie, ernstig opneem

Eerstens *gemeentes* wat glo dat hulle bestaan 'n direkte invloed het op die koms van die koninkryk van God in die gebied waar hulle bedien. Dit vra waarskynlik vir elke gemeente iets uniek anders. In die proses om hierdie unieke andersheid te ontdek het elke lidmaat 'n rol te speel. Terselfdertyd sal elke gemeente wat die liggaam van Christus ernstig opneem waarskynlik ontdek dat hulle baie te wen het deur deel van 'n familie te wees. Gereformeerde gemeentes kan en wil nie op hulle eie funksioneer nie. Ons ontdek die waarheid saam met mekaar en stel ons bloot aan die groeikrag van die evaluering van ander. Daarom is ons in ringe saamgegroepeer.

Binne *die ring* neem gemeentes die verantwoordelikheid om met mekaar oor roeping en kessie in gesprek te tree. Die ring se groepering moet van so aard wees dat daar op sinvolle wyse betrokkenheid in 'n wêreld kan wees waar daar aan die Christendom en geloof vrae op 'n willekeurige of onvoorspelbare wyse gevra word. Die groepering van die ring is juis ideaal omdat dit nie dogmaties bepaal word nie, maar uit naby verhoudings en betrokkenheid in die konteks waarbinne die gemeentes funksioneer. Die ring het die verantwoordelikheid om as gemeentes mekaar onderling aan te moedig om binne die ooreengekome kessionele riglyne te funksioneer, maar ook om die groter sisteem te help om in die vorming van die kessie, die kontekstuele deelname van elke gemeente en ampsdraer te kan verreken. Ringe moet dus so oor geloof praat dat dit die liggaam help om werklik kollektief oor die waarheid te dink. Ringe moet egter ook die nodigheid om die getuie in ons wêreld op breër vlak as net die direkte konteks uit te leef, verstaan. Binne ons spesifieke sisteem is die rol van ringe in die implementering van die predikante versorging en die begeleiding van persone wat tot die bediening geroep is ook baie belangrik. Die funksies kan waarskynlik nie naastenby so effektief in groter sisteme behartig word nie.

Gemeentes moet deur die ringe mekaar se hande in 'n *sinodale streek* vat as daar op bedieningsvlak breër samewerking en visioenering nodig is. Voorbeelde hiervan is:

- * gesprekke met die owerheid op al die vlakke binne die streek oor ons roeping as kerk,;
- * kerkordelike take soos appèlle, beroeping van PSD's, vasstel van kerkorde wat as amptelike ooreenkoms dien;
- * gesamentlike werksaamhede soos uitreikprojekte wat oor die hele sinodale gebied strek, studentebediening en teologiese opleiding;
- * koördinerings van sisteem van ringsfunksionering sodat kreatiewe teologiese gesprekvoering in die hele sisteem kan plaasvind;
- * koördinerings van proses om teologiese refleksie op die tafel van die Algemene Sinode as beleidsinodes te laat kom;
- * die bedryf van 'n administrasie wat as ondersteuning vir die sisteem dien (waaronder die ontwikkeling van spesialisgroepe wat ringe kan adviseer oor bedieningsvelde).

'n *Algemene Sinode* wat volgens ooreenkoms die saamvatpunt van die gesprekke op teologiese en roepingsvlak is. Die AS moet nie homself op die gebied van teologiese refleksie en die formulering van beleid en kessie begeef as die proses om die gemeentes deur die ringe te raadpleeg nie sinvol benut is nie. Die AS speel dus nie primêr die rol om teologiese refleksie te inisieer nie, maar om die teologiese refleksie in die sisteem te evalueer en beskrywend en binne die groter konteks kontrolerend op te tree. Die AS moet ook daar waar ons verband gesamentlike kerkordelike ooreenkomste vra dit formuleer en met die nasionale regering in gesprek tree oor ons roeping as kerk in die land. Die bestaansrede vir die AS moet wees om die ruimte waarbinne NG-gemeentes kessioneel beweeg te formuleer sodat elke gemeente voluit gemeente in eie konteks kan wees.

Aantekening:
Artikel 20

- 20.1 Hierdie vergaderinge het, elkeen na sy eie aard, 'n kerklike gesag deur Christus aan hulle verleen.
- 20.2 Die gesag van die ring oor die kerkraad is dieselfde as dié van die sinode oor die ring en van die Algemene Sinode oor die sinode.
- Artikel 21*
Die vergaderinge behandel sake vanuit 'n kerklike perspektief, in die lig van die Woord van God en wel op kerklike wyse.
- Artikel 22*
22.1 In meerdere vergaderinge word alleen die sake behandel wat daar tuis hoort of daarheen verwys is deur mindere vergaderinge en wat nie in mindere vergaderinge afgehandel kon word nie.
22.2 'n Meerdere vergadering kan optree indien 'n kerkraad of ring nie meer bestaan nie of nie kan konstitueer nie.
- Artikel 31*
Tot die werksaamhede van die ring behoort:
31.1 kerkvisitasie;
31.2 die opsig oor die gemeentes, om toe te sien dat kerkrade en gemeentes hulle roeping nakom;
31.3 advies en hulp aan kerkrade;
31.4 die stigting van nuwe gemeentes of ontbinding van gemeentes op versoek van kerkrade en die reëling van gemeentelike grense;
31.5 die behandeling van sake wat òf in eerste instansie òf in beroep voor die ringsvergadering gebring word.
31.6 die behartiging van die gemeenskaplike roeping en gesamentlike werksaamhede van die gemeentes binne die ring soos telkens deur die ring bepaal;
die opsig en tug oor alle ouderlinge, diakens en predikante, wat emeriti en proponente insluit, sonder om die opsig van die kerkraad oor sy ampsdraers uit te sluit (sien Art. 62.2).
- Artikel 35*
Tot die taak en bevoegdhede van die sinode behoort:
35.1 die opstel en wysiging van bepalinge en reglemente vir die werksaamhede aan hom toevertrou, mits dit nie met die Kerkorde in stryd is nie;
35.2 die behartiging van die gemeenskaplike roeping en gesamentlike werksaamhede van die gemeentes in sy gebied, met inagneming van Artikel 22 en daarom ook Artikel 26, 31 en 43 van Die Kerkorde. Die aard en omvang van hierdie sake word deur die sinode self bepaal;
35.3 die opleiding van evangeliedienaars soos deur artikel 5 bepaal;
35.4 die opbou van die nodige fondse met die oog op eie werksaamhede en die finansiering van die Algemene Sinode volgens 'n aanvaarde formule;
35.5 die behandeling van alle sake wat in eerste instansie of by wyse van appèl voor hom gebring word;
35.6 die behandeling van alle sake wat in eerste instansie of by wyse van appèl voor hom gebring word;
35.7 die aanwysing van afgevaardigdes na die Algemene Sinode uit sy lede.

2.2.5 Wat stel ons voor om by die beskrywing hierbo van die ring uit te kom?

Vinnige besluite en dwangmaatreëls sal vreemd aan 'n proses wees waar ons saam met mekaar groei na die herontdekking van ringe se kardinale rol in die sisteem. Aan die ander kant sal 'n sisteem waar daar geen prosesbeplanning is nie daartoe lei dat verandering sloer en dat daar al hoe meer agterdog en spanning oor die bedryf van ons teologiese prosesse ontstaan.

Dit sal waarskynlik in die woorde van Jakobus 2:16 nie genoeg wees om vir die ringe te sê: "Gaan, trek julle warm aan en eet genoeg" nie. Ons sal met mekaar 'n proses moet loop wat doelbewus ringe in terme van verantwoordelikheid en bronne in staat stel om sekere funksies te vervul.

Ons stel as vertrekpunt voor dat ons met mekaar 'n proses ooreenkom waardeur daar tot by die volgende sinodesitting aktief gewerk word aan die afwenteling van werksaamhede en leierskap na ringe en die opbou van 'n sisteem waar die sinode sterk fokus op die bemagtiging van die ringe.

Die ring van Pretoria Noord stel graag die volgende proses as bespreking by die eerskomende sinode voor:

2.2.5.1 Evaluering

Die nuutverkose SDR evalueer in 'n gefasiliteerde werkswinkel die werksaamhede van die sinode aan hand van die volgende riglyne.

- *1. Die ring word deur die sinode erken as die primêre ruimte waarbinne gemeentes binne die presbiteriale kerkregering verantwoordbaar is. Binne die ringsisteem moet die saamdink oor teologiese sake, die profetiese stem in die gemeenskap en toesig oor die versorging en begeleiding van ampsdraers tot sy reg kom.
- *2. Die sinode aanvaar dat die huidige werksaamhede van die sinode en toedeling van bronne uit gemeentes daartoe kon lei dat ringe in teologiese en profetiese werksaamhede nie tot hulle reg kom nie.
- *3. Die belangrikste fokus van die sinode is om 'n sisteem van ringe te koördineer waar met maksimum deelname van gemeentes die kollektiewe gesprek oor kofessionele en teologiese sake sowel as die profetiese roeping in die gemeenskap kan geskied.
- *4. Die sinode aanvaar die roeping om op versoek van ringe of per besluit van 'n sinode die volgende sake te hanteer:

- *4.1 Gesamentlike werksaamhede wat nie slegs tot ringe beperk is nie byvoorbeeld teologiese opleiding, uitreikprojekte wat oor die hele sinodale gebied strek en studente bediening.
- *4.2 Gesprekke met provinsiale owerhede. Gesprekke met die provinsiale owerheid moet deur die betrokke ringe gekoördineer word.
- *4.3 Verantwoordelikhede soos kerkordelik aan die sinode opgedra.
- *4.4 Koördinering van effektiewe sisteem van rings- en Algemene Sinodale werksaamhede.
- *4.5 Die daarstel van ad hoc werkgroepe om op versoek van ringe spesialiste in die sinode saam te groepeer wat as bronne vir die gesprekke en werksaamhede van die ringe kan funksioneer.
- *4.6 Daarstel van administratiewe steunstelsel vir die funksionering van ringe.
- *5. Die sinode aanvaar dat daar sterk klem geplaas moet word op die soek na samewerking met die breëre liggaam van Christus by projekte en werksaamhede wat in die breëre gemeenskap geloofs word.

2.2.5.2 Gesprekke met ringe

Die evaluering van die SDR moet deur die werkgroep van die sinode wat daarvoor aangewys is met ringe deurgepraat word met spesifieke aandag aan die volgende sake:

- *1. Die kapasiteit wat binne die ringe ontwikkel moet word om die werksaamhede van die ringe effektief te laat verloop.
- *2. Die ondersteuning wat vanaf die sinodale struktuur benodig word om die werksaamhede van die ringe effektief te laat verloop.
- *3. Die moontlike herstrukturering van ringe om geografiese en kategoriale behoeftes aan die orde te bring.
- *4. Die werkgroep kan met die goedkeuring van die betrokke ringskommissies ringe saam groepeer vir gesprekvoering en onderhandeling.
- *5. Die ontwikkeling en bemagtiging van leiers om in die koördinering van die ringsisteem leiding te neem.

2.2.5.3 Formalisering

Die SDR kry affandelingsbevoegdheid om die onderhandeling oor werksterreine, herstrukturering van ringe, die skep van kapasiteit en die koördinering van die sisteem te formaliseer en aan die eersvolgende sinode verslag te lewer.

